

Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 14. jūnija spriedums (Tribunale Ordinario di Verona (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Livio Menini, Maria Antonia Rampanelli/Banco Popolare – Società Cooperativa

(Lieta C-75/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju aizsardzība — Strīdu alternatīvas izšķiršanas (SAI) procedūras — Direktīva 2008/52/EK — Direktīva 2013/11/ES — 3. panta 2. punkts — Iebildums, ko patērētāji izteikuši kredītiestādes uzsāktā maksājuma rīkojuma procedūrā — Tiesības uz piekļuvi tiesai — Valsts tiesību akti, kuros paredzēta obligāta mediācijas procesa izmantošana — Pienākums izmantot advokāta palīdzību — Prasības tiesā pieņemamības priekšnoteikums

(2017/C 277/19)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Ordinario di Verona

Pamatlietas puses

Prasītāji: Livio Menini, Maria Antonia Rampanelli

Atbildētāja: Banco Popolare – Società Cooperativa

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Direktīva 2013/11 par patērētāju strīdu alternatīvu izšķiršanu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK (Direktīva par patērētāju SAI) ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neaizliedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, kurā attiecībā uz šīs direktīvas 2. panta 1. punktā minētajiem strīdiem ir paredzēta mediācijas procedūras izmantošana kā priekšnoteikums prasības tiesā par šiem pašiem strīdiem pieņemamībai, ciktāl šāda prasība pusēm neliedz īstenot to tiesības uz piekļuvi tiesu sistēmai.

Taču šī direktīva ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, kurā paredzēts, ka šādā mediācijā patērētājiem ir jāizmanto advokāta palīdzība un ka tie var izstāties no mediācijas procedūras tikai tad, ja tie pierāda, ka šim lēmumam ir pamatots iemesls.

⁽¹⁾ OV C 156, 2.5.2016.

Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 22. jūnija spriedums (Rechtbank Midden-Nederland (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Federatie Nederlandse Vakvereniging u.c./Smallsteps BV

(Lieta C-126/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2001/23/EK — 3. līdz 5. pants — Uzņēmumu pāreja — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — Izņēmumi — Maksātspējas procedūra — “pre-pack” — Uzņēmuma izdzīvošana

(2017/C 277/20)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Midden-Nederland

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Federatie Nederlandse Vakvereniging, Karin van den Burg-Vergeer, Lyoba Tanja Alida Kukupessy, Danielle Paase-Teeuwen, Astrid Johanna Geertruda Petronelle Schenk*

Atbildētāja: *SmallSteps BV*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā un konkrēti tās 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs direktīvas 3. un 4. pantā garantētā darba ņēmēju aizsardzība tiek saglabāta situācijā, kāda ir pamatlietā, kurā uzņēmuma pāreja notiek pēc bankrota pasludināšanas saistībā ar pre-pack, kas ir sagatavots pirms tās un kas tiek īstenots tūlīt pēc bankrota pasludināšanas, saistībā ar kuru, konkrēti, tiesas iecelts "plānotais administrators" pārbauda iespējas attiecībā uz varbūtēju trešās personas veiktu uzņēmuma darbības turpināšanu un vienlaicīgi sagatavojas darbībām, kam ir jānotiek neilgi pēc bankrota pasludināšanas, lai īstenotu šo darbības turpināšanu, un turklāt pārbauda, vai attiecīgā gadījumā ir atbilstīgi, ka pre-pack darījuma mērķis ir gan uzņēmuma darbības turpināšana, gan pēc iespējas lielāku ienākumu no nodošanas gūšana visiem šī uzņēmuma kreditoriem.

⁽¹⁾ OV C 165, 10.5.2016.

Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 15. jūnija spriedums (*Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – *Saale Kareda/Stefan Benkö*

(Lieta C-249/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Jurisdikcija civillietās un komerclietās — Regula (ES) Nr. 1215/2012 — 7. panta 1. punkts — Jēdzieni "lietas, kas attiecas uz līgumiem" un "pakalpojumu sniegšanas līgums" — Regresa prasība starp solidarīgiem kredītliģuma kopparādniekiem — Kredītliģuma izpildes vietas noteikšana*

(2017/C 277/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Saale Kareda*

Atbildētājs: *Stefan Benkö*

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulas (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka regresa prasība starp kredītliģuma kopparādniekiem pieder pie "lietām, kas attiecas uz līgumiem", kā paredzēts šajā noteikumā;
- 2) Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds kredītliģums kā pamatlietā izskatāmais, kas ir noslēgts starp kredītliģestādi un diviem solidarīgiem kopparādniekiem, ir jā kvalificē kā "pakalpojumu sniegšanas līgums", kā paredzēts šajā noteikumā;